

Skwer Fijewskich

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Powiśle

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 2008

Opis

Tadeusz (1911-1978), **Maria** (1917-2005), **Barbara** (1919-2005) i **Włodzimierz** (1913-1994) **Fijewscy** - rodzeństwo aktorów. Przyszli na świat na Powiślu, w kamienicy przy ul. Topiel (łącznie było ich dziesięcioro). Najstarszy z wymienionych - Tadeusz - był znakomitym aktorem teatralnym, filmowym, telewizyjnym oraz radiowym. Debiutował jako dziesięciolatek jako statysta na scenie Teatru Polskiego, z którym związał się również w ostatnich latach życia. W 1936 roku ukończył Państwowy Instytut Sztuki Teatralnej w Warszawie, co było tylko formalnością, bowiem od wielu lat regularnie występował na scenie a także w filmie (debiutując w obrazie "Zew morza" w 1927 roku). Początek okupacji spędził w obozach koncentracyjnych w Oranienburgu oraz Dachau, cudem uwolniony w 1941 roku przedostał się do stolicy, gdzie - pracując w barach - był stałym współpracownikiem Armii Krajowej. Po upadku Powstania Warszawskiego ponownie dostał się do niewoli, w stolicy znalazł się dopiero w 1947 roku. Tu występował kolejno w Teatrze Nowym, Narodowym, Współczesnym i wspomnianym już Polskim. W swym dorobku miał kilkadziesiąt ról scenicznych (Doolittle w "Pigmalionie" G. B. Shawa, wuj Eugeniusz w "Tangu" S. Mrożka, Chelstakow w "Rewizorze" M. Gogola) i tyleż samo filmowych (Rzecki w "Lalce" W. Hasa, tytułowa rola w cyklu filmów o panu Anatolu - "Kapelusz pana Anatola", "Pan Anatol szuka miliona", "Inspekcja pana Anatola" - Saturnin Mazurkiewicz w "Żołnierzu królowej Madagaskaru", Kuba Socha w "Chłopach" czy Łuczak w "Nocach i dniach"), występował również w teatrach kukielkowych. Znany był również z roli Wojciecha Grzelaka w radiowej powieści "Matysiakowie". Włodzimierz - aktor i reżyser lalkowy - przez wiele lat związany był z Teatrem "Guliwer" a później "Lalka" oraz "Fraszka". Maria (z męża Dobrzyńska), przed wojną związała się - podobnie jak Tadeusz - z Teatrem Polskim. Po wyzwoleniu poszła jednak śladem Włodzimierza i przez ponad trzydzieści lat jej dokonania podziwiali widzowie Teatru "Guliwer" a następnie "Lalka". Barbara była najbardziej wszechstronną ze wszystkich - aktorka, tancerka, choreograf filmowy i teatralny, reżyser a także pedagog. Przed wojną była aktorka estradową, dużo grała w przedstawieniach dla dzieci przygotowywanych przez Henryka Małkowskiego. Podczas okupacji działała w podziemiu, po upadku Powstania Warszawskiego wraz z Tadeuszem dostała się do niewoli, po uwolnieniu wspólnie krótko występowali w Teatrze im. Bogusławskiego założonym w Lingen przez Leona Schillera. Od 1949 roku mieszkała w Warszawie, gdzie występowała na deskach Teatru Polskiego. Jako aktorka filmowa pojawiła się w "Dwóch godzinach" S. Wohla, "Ostatnim etapie" i "150 na godzinę" W. Jakubowskiej oraz "Tajemnicy dzikiego szybu" W. Berestowskiego, jako teatralna zaś głównie w klasyce (Klara w "Ślubach panińskich" A.

Fredry, Maria w "Rewizorze" M. Gogola). W swym dorobku miała wiele reżyserii, głównie na łódzkich scenach. Wszyscy zmarli w Warszawie.

Tadeusz spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, Aleja Zasłużonych, 60 grób od strony zachodniej.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 2008.11.27
